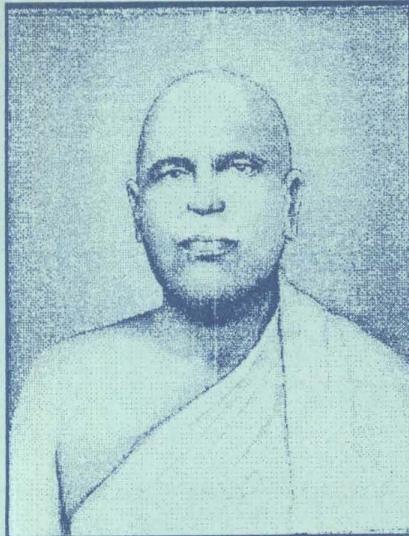

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

SHREE ATMANAND PRAKASH

Vol-2 * Issue-4

February-2002

માટે

ફેબ્રુઆરી-૨૦૦૨

આત્મ સંવત : ૧૦૯

વીર સંવત : ૨૫૨૮

વિકલ સંવત : ૨૦૪૮

પુસ્તક : ૬૬

મનોવાક્કાયસાધુત્વં ચિત્તેન્દ્રિયવશીક્રિયા ।

કોધલોભાદિ-હિસાદિવિરતિર્વાસ્તિ સંયમ: ॥

*

મન-વચન-કાયાનું પાવિત્ર્ય ચિત્ત તથા ઈન્દ્રિયોનો વશીકાર અથવા કોધ, લોભ વગેરે દોષો તથા હિંસા વગેરે પાપોથી હઠવું એ સંયમ છે. ८

*

Samyama (self-restraint) is the goodness of thought, speech and action, or subjugation of mind and senses, or abstinence from passions such as anger, greed etc. and vices such as injury etc. 8.

(કલ્યાણભારતી ચેપ્ટર-૩ : ગાથા-૮, પૃષ્ઠ-૪૪)

શ્રી આમ્રવંદ પ્રકાશ

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	હંસલો ઉડી જશે		૧
(૨)	સમયની રફતારમાં મનુષ્યની ગતિ ધીમી	મહેન્દ્ર પુનાતર	૨
(૩)	હિમાલયની પત્રયાત્રા	મુનિશ્રી જંબૂવિજયજી મ.	૬
(૪)	પર્વોનો ભાદિમા	પંન્યાસ કનકવિજયજી ગણિવર્ય	૧૧
(૫)	કોઈએ કરેલા ઉપકારને ભૂલવો નહિ આપણો કરેલા ઉપકારને યાદ કરવો નહિ	દેવેશ મહેતા	૧૩
(૫)	જૈનોએ જાણવા જેવું	પોપટલાલ એચ. ભાવસાર	૧૬
(૬)	વિશ્વ શાંતિની સાધના	પંન્યાસ કનકવિજયજી ગણિવર્ય	૧૮
(૬)	પૂજાની પવિત્રતા	આ. શ્રી પદ્મસાગરજી મ. સા.	૨૦

આ સભાના નવા આજુવન સભ્યશ્રી
શ્રી નવનીતરાય બાબુલાલ શાહ - ભાવનગર

* દુર્ગુણોનો ત્યાગ.... *

દુર્ગુણોના હેતુઓ ઘણા હોય છે, અને તે ચારે તરફ હોય છે.

શુભ સંયોગોની વચ્ચે રહેવાથી સદ્ગુણોની અસર થાય છે. જે મનુષ્ય પોતાની જાતની ઉન્નતિ ઈચ્છે છે તેઓ ખરા અંત: કરણથી સદ્ગુણો લેવા પ્રયત્ન કરે છે. અને દુર્ગુણો તરફ દુર્લક્ષ સેવે છે.

દુર્ગુણોને ટાળવા માટે આપણે સદા સદ્ગુણોનું સ્મરણ કરવું જોઈએ. જેટલો સદ્ગુણો ઉપર પ્રેમ તેટલો જ દુર્ગુણોનો નાશ જાણવો.

બીજા મનુષ્યો સદ્ગુણો તરફ ગમન ન કરે તો તેમના ઉપર કરુણા ચિંતવાની. આપણે સદ્ગુણો મેળવવા તનતોડ મહેનત કરવી જોઈએ અને એવો નિશ્ચય હૃદયમાં રાખવો જ જોઈએ.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૨ અંક ૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૨]

[૧

ટ્રસ્ટ રજી. નં. એફ-૩૭ ભાવનગર

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ભાવનગરનું મુખ્યપત્ર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ

ફોન : ઓ. ૫૧૬૬૦૭ ઘર : ૫૬૩૮૪૫

: માલિક તથા પ્રકાશન સ્થળ :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ખારગેઈટ, ખોડિયાર હોટલ સામે,

ખાંચામાં, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

ફોન નં. (૦૨૭૮) ૫૨૧૬૬૮

*

સભા પેટ્રન મેખર ફી રૂ. ૧૦૦૧=૦૦

સભા આજીવન સભ્ય ફી રૂ. ૫૦૧=૦૦

*

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વાર્ષિક જાહેરાત દર :

આપું પેર્ટીજ રૂ. ૩૦૦૦=૦૦

અધું પેર્ટીજ રૂ. ૧૫૦૦=૦૦

શૈક્ષણિક ઉતેજન, જ્ઞાનખાતુ, સભા નિભાવ ફ્રેડ, યાત્રા પ્રવાસ આદિમાં વાજું ફ્રેડ માટે ડેનેરન સ્વીકારવામાં આવે છે.

: ચેક ડ્રાફ્ટ :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગરના
નામનો લખવો.

સભાના હોદેદારશ્રીઓ :

- (૧) પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ—પ્રમુખ
- (૨) દિવ્યકાંત એમ. સલોત—ઉપપ્રમુખ
- (૩) લિમતલાલ એ. મોતીવાળા—મંત્રી
- (૪) ચીમનલાલ વર્ધમાન શાહ—મંત્રી
- (૫) ભાસ્કરરાય વી. વડીલ—મંત્રી
- (૬) હસમુખરાય જે. હારીજવાળા—ખજાનચી

હંસલો ઊડી જ્રો

હંસલો ઊડી જ્રો ક્યાં દેશમાં રે,
તેનો કર્યો નહિ વિચાર.....હંસલો
ક્ષણિક જગત અસત્ય જાણ જો રે,
દેહ તારો માટીમાં મળનાર.....હંસલો
મૃગજળ દેખીને તું મોહી રહ્યો રે,
છેવટ પસ્તાવો થનાર.....હંસલો
અથડાયો હંસલો ભવ ભમણા રે,
તેથી થયો નહિ ઉદ્ધાર.....હંસલો
તન ધન જોખન રંગ પતંગના રે,
જેમ વિજલી તાડો ચમકાર.....હંસલો
અંતે ચાલ્યા જવાનું એકલું રે,
ખોવાઈ મનુષ્ય અવતાર.....હંસલો
હંસલા ધર્મ કરી લે પ્રેમથી રે,
સાચો વણિકનો વેપાર.....હંસલો
સંત પુરુષની શીખ માનજે રે,
પહોંચશો મોક્ષ ગતિ મોજાર.....હંસલો

❀ ❀ ❀

કોઈ નથી જોતું,

કોઈ દૂષણ નથી જોતું;

જગત એક નજરથી,

બધા લક્ષણ નથી જોતું;

બીજાની માન્યતા પર તું,

તારું મૂલ્ય ન આંકી લે;

પોતાના દોષ ઓળખવા,

કોઈ દર્પણ નથી જોતું.

સમયની રફતારમાં મનુષ્યની ગતિ ધીમી : આજનો ભાવ કાલ પર ઠેલી શકાય નહીં

—મહેન્દ્ર પુનાતર

માણસના જીવનમાં કાલ કઢી આવતી નથી. કોઈ પણ સારુ કામ કરવું હોય તો આજ કરી લેવું. કોઈ કવિએ કહ્યું છે તેમ 'કાલ કોણો દીઢી' સારાઈનો, ભલાઈનો શુભવિચાર આવે તો કાલની રાહ જોવાનું નકામું છે. આ જ ક્ષણ મહત્વની છે. આવતી કાલની આપણો જે વાત કરીએ છીએ તે આજ બનીને આવવાની છે. આજની વથા, આજનો આનંદ અને આજનો ભાવ કાલ પર ઠેલી શકાય નહીં. આજે જે કરવાનો અવસર છે તે કાલે આવવાનો નથી. કાલનો અવસર સાથ નવો હશે. ગઈકાલ જે વીતી ગઈ છે તે સમયની ધારામાં અને કાળની ગતિમાં વિલિન થઈ જાય છે. માત્ર સ્મૃતિ રહી જાય છે અને તે પણ વર્થ છે. તેને વાગોળવાથી કશો ફાયદો નથી.

પ્રતિક્ષણ જગત બદલ્યા કરે છે. પરિસ્થિતિ પલટાયા કરે છે. માણસે વર્તમાન સાથે ચાલવાનું છે તેમાં ભૂતકાળ કે ભવિષ્ય કશું કામ આવે એવું નથી. જે થઈ ગયું છે તે ભૂલી જવાનું છે. અને જે થવાનું છે તેની કોઈને ખબર નથી તેથી નાહકની કલ્યાણ કરીને દુઃખી કે સુખી થવાનું કોઈ કારણ નથી. માણસ માટે ભાગે આજે જે કરવાનું છે તે કાલ પર છોડી દે છે અને ગઈકાલ જે વીતી ગઈ છે ત્યારે જે કરવાનું હતું તે આજે કરે છે. સમયની રફતારમાં મનુષ્યની ગતિ ધીમી છે એટલે અસંતુલન ઊભું થાય છે અને માણસ ભૂતકાળ અને ભવિષ્ય વચ્ચે નિસાયા કરે છે.

ભૂતકાળની સારી અને નરસી સ્મૃતિઓ

પીડા આપે છે. અતીતમાં ઉંડા ઉત્તરવાથી કશો ફાયદો નથી. જીવનમાંથી અનુભવ અને બોધ લેવો જરૂરી છે. સમય જેમ બદલાતો જાય તેમ માણસે બદલવું જોઈએ. આજ જે છે તે કાલ રહેવાની નથી. દરેક આજ કાલ બનવાની છે. બદલાતી ક્ષણોમાં માણસે જાગૃત રહેવાનું છે. માણસની કમજોરી એ છે કે તે સમયની સાથે જાગતો નથી. પછી ઘણું મોહું થઈ જાય છે.

જિંદગીમાં તત્કાળ ભય ઊભો થાય છે ત્યારે માણસ જાગૃત બની જાય છે. જાતને બચાવવા માટે છલાંગ મારે છે. ઊચેથી ભૂસકો મારે છે. આગમાંથી, પાણીમાંથી બહાર નીકળી જાય છે. તત્કાલ ભય ઊભો થાય છે ત્યારે માણસ વિચાર કરતો નથી કે બચાવા માટે આજે છલાંગ મારવાની જરૂર નથી કાલે કુરસદે છલાંગ મારી લઈશું. અસ્તિત્વ સામે જ્યારે, ભય ઊભો થાય છે કોઈપણ પ્રાણી પોતાની તમામ તાકાતને કામે લગાવી દે છે. કુદરતે જગતના તમામ પ્રાણીઓને આવી આંતરિક શક્તિ આપી છે. માણસ તો વિચારશીલ પ્રાણી છે તેણે હરપળે સાવધ રહેવાનું છે. જાગૃત રહેવાનું છે. પ્રભુ ભક્તિ અને સત્કાર્યો કરવા માટે અને ભલાઈના માર્ગ જવા માટે આવતીકાલની રાહ જોવાની જરૂર નથી. કાલ આવશે ત્યારે માણસ આજે છે. તેના કરતા વધુ કમજોર બની ગયો હશે. સમયની સાથે શક્તિઓ પણ ક્ષીણ થતી જાય છે. કામ, કોધ, લોભ અને અંદારને આજે જો જતી ન શકાય તો આવતીકાલે તેના પર વિજ્ય મેળવવાનું વધુ કઠિન બનશે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૨ અંક ૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૨]

[૩

લોભ અને લાલચ માણસને ન કરવાના કામો કરાવે છે. લોભ અને અસંતોષ એ લાલસાનું મુળ છે. જીવન ઉપયોગી જરૂર પૂરતું મળી રહે તો માણસે સંતોષ અનુભવવો જોઈએ માત્ર સાધનો અને ઉપકરણો માણસને સુખી કરી શકે નહીં. મન તૃપ્ત અને સંતોષથી ભરેલું હોય તો કોઈપણ પરિસ્થિતિમાં માણસ મોજ અને મસ્તિથી રહી શકે છે. મન બેચેન હોય, અતૃપ્ત હોય અને વધુ મેળવવાની લાલસા હોય તો માણસ પાસે ભલે સોનાના ભંડારો હોય તો પણ એ હુઃખી જ રહેવાનો. મનમાં શાંતિ ન હોય તો કોઈ વસ્તુ સુખ આપી શકે નહીં. લોભને થોભ હોતો નથી. જેટલું મેળવીએ તેટલું ઓછું લાગે છે. તૃષ્ણાની આ દોટમાં માણસ લાંબો થઈ જાય છે. સુખ મેળવવા અને આનંદથી જીવવા. માણસ જીંદગી પર દોડતો રહે છે અને પછી જે કોઈ મેળવે તે કામનું રહેતું નથી. માણસનો સમય ચાલ્યો જાય છે. માણસ ધન શા માટે કમાય છે? સુખ અને શાંતિ માટે પરંતુ જો આનાથી સુખ અને શાંતિ ન મળે તો ધન શા કામનું? જીવનનો આનંદ અને મસ્તી ન હોય તો જીવન શુષ્ણ અને નિરસ બની જાય. મનુષ્યને વાસના અને તૃષ્ણાએ જકડી લીધો છે. આ જંજરો એટલી મજબૂત છે કે જલ્દીથી તૂટી નથી. આ બંધનમાંથી મુક્ત થવા માટે માણસે પોતાની જાતને ઓળખવી જોઈએ. સ્વયંને જાણ્યા વગર કોઈ જ્ઞાન ઉપલબ્ધ થઈ શકે નહિએ. જે પોતાને જાણે છે તે જગતને જાણી શકે છે. આસક્તિ માણસને પરાધીન બનાવે છે તેમાં સારી મુક્તિ નથી.

માણસના મનોભાવના બે જગત છે એક અંદરનું અને બીજું બહારનું બહારના. જગતમાં કોઈ સમાટ કે વિજેતા બની શકે નહીં જે માણસ બીજાને બંધનમાં રાખવા માગે છે અથવા તો

બીજા પર હકૂમત જમાવવા માગે છે તે હકૂમતમાં તો બીજાનો ગુલામ છે. સિક્કદર જેવા સિક્કદરને પણ આટલા મોટા વિજય પછી પણ જીવનમાં સુખ અને શાંતિ આપે એવું કશું ઉપલબ્ધ થયું નહોંતું. ભર જુવાનીમાં બધું છોડીને અર્તિમ વિદ્યાય દેવી પડી હતી. તેણે મેળવેલું બધું અહીને અહીં રહી ગયું હતું. કશું સાથે લઈ જઈ શકાયું નહીં. બીજાને પરાજય કરીને તમે કદી સમાટ બની શકો નહીં. જેમાં કોઈનો પણ પરાજય ન થાય એ સાચો વિજય છે. એક સમાટ હતો. પર્શિયાનો ફેડરિક મહાન. એક સાંજે રાજધાનીની બહાર ફરવા ગયો હતો ત્યારે એક વૃદ્ધ માણસથી ધક્કો લાગી ગયો. સાંકડી પગદડી અને અંધાર થઈ ગયું હતું. ફેડરિકે કોધથી તે વૃદ્ધને પૂછ્યાયું તમે કોણ છો? પેલા વૃદ્ધે કહ્યું ‘સમાટ’ ફેડરિકે આશ્રય પામી કહ્યું ‘તમે સમાટ છો? અને પછી મજાકમાં પૂછ્યાયું ‘કયા દેશ પર તમારું રાજ્ય છે? પેલા વૃદ્ધે કહ્યું: ‘સ્વયં પર જેનું રાજ્ય છે તે ખરો સમાટ છે.

જૈન ધર્મમાં જેમ કહ્યું છે તેમ ‘આત્માને ઓળખો તેના વગર સદ્ગતિ નથી.’ અંતરમન જ્યાં સુધી વિકસિત ન થાય ત્યાં સુધી મનુષ્ય કંગાળ રહેવાનો છે. એટલે તો આપણાને મોટા ભાગના ચહેરાનો ફૂપણ જેવા લાગે છે. હાથ પ્રસારીને માણસો કાંઈકને કાંઈક માગી રહ્યા છે. આપવા જેવું તેમની પાસે કશું નથી. આસક્તિના પોટલામાં વિટળાઈને તેઓ દિનપ્રતિદિન ફાલીફૂલી રહ્યા છે. માનવજાત ધન, દોલત, શાન, શોહરત, પદ અને પ્રતિભાના કોચલામાં સીમિત થઈ ગઈ છે. એટલે સાચા સુખના ઝરણાઓ સૂક્ષ્માઈ ગયા છે. અને આભાસી સુખો અંગ્રવાના જળની જેમ માણસને દોડાવી રહ્યા છે. નચાવી રહ્યા છે.

૪]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૨ અંક ૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૨

આ જગતમાં સૌ કોઈ પોતાને સુધાર્ય વગર બીજાને સુધારવા મથી રહ્યા છે. વાતવાતમાં તેઓ સલાહ આપશે આમ કરો તેમ કરો. પોતાનો ઉદ્ધાર કર્યા વગર બીજાનો ઉદ્ધાર કરવાની મથામણ એ અહંકારની ઉપજ છે. માણસને પોતાનું કલ્યાણ સધાર્ય નથી અને બીજાના કલ્યાણની ચિંતા છે. જગતને સુધારવું સહેલું છે પરંતુ પોતાની જાતને સુધારવી મુશ્કેલ છે. બીજાને સુધારવા માટે પરિણામોની કશી ચિંતા કરવી પડતી નથી. નિષ્ફળ જઈએ તો જેને સુધારવા નીકળ્યા હોઈએ તેની પર દોષનો દોપલો ઢોળી શકાય છે. ‘અને તેને સુધારવાના પ્રયાસો કર્ય પણ તેને જ સુધરવું નથી પછી ઉપાય શું? આવું બહાનું પોતાને સુધારવામાં ચાલે નહીં. તેમાં પરિણામ બતાવવું પડે. આમ પોતાની જાતને સુધારવી, પોતાનામાં પરિવર્તન ઊભું કરવું મુશ્કેલ છે. મહદુંઘંશે જે લોકો પોતાને સુધારવામાં નિષ્ફળ જાય છે તેઓ બીજાને સુધારવા નીકળી પડે છે. હકીકતમાં બીજાને બદલવામાં, બીજાને પોતાના ઢાંચામાં ઢાળવામાં માણસને અનહં આનંદ થતો હોય છે. પોતાનું કહ્યું કોઈ માને, પોતાનું અનુશરણ કરે એવું દરેક માણસને ગમતુ હોય છે. બાપ દિકરાને, ગુરુ શિષ્યને અને શિક્ષક વિદ્યાર્થીને પોતાના ઢાંચામાં ઢાળવાનો પ્રયાસ કરે છે. અન્યને પોતાના જેવા બનાવવાની ઘેલછાએ અનેક અનર્થી સરજ્યા છે.

દરેક માણસ પોતાને સંપૂર્ણ માને છે અને પોતાની વાતનો બીજા સ્વીકાર કરે એમ છયાછે છે. કુદુંબ, સમાજ અને ધર્મમાં કોઈ પ્રેમથી, કોઈ જીદ્ધથી, કોઈ આગ્રહથી કે કોઈ ધાક્ખમકીથી પોતાનો કક્કો સાચો ઠેરવવા પ્રયાસો કરતો હોય છે. કમજોર અને ડરપોક લોકો જે સ્વયં ચાલી શકતા નથી એ બીજાની આંગળી પકડી લે છે.

જ્ઞાની પુરુષ એ છે કે જે સ્વયંને પ્રગટ કરે છે. એ બીજા જેવો બનવાનો પ્રયાસ કરતો નથી. એ પોતાની જાતને વિકસિત કરે છે. માણસ પોતાનું જીવન જ એવું સરળ અને સહજ બનાવે તો લોકો આપમેળે તેનું અનુશરણ કરવાના છે. આવા માણસો પછી જે કાંઈ કરે તેમાં બીજાનું કલ્યાણ હોય છે. બીજાની સેવા કરવા, બીજાનું કલ્યાણ કરવા કે બીજાનો ઉદ્ધાર કરવા તેને ઢઢેરો પીટવો પડતો નથી. વૃક્ષ પોતાની છાયાને પ્રસારીને જેમ ઊભુ હોય છે. તેમ આવા માણસો પોતાની સદ્ભાવનાને પ્રસારીને ઊભા હોય છે. રસ્તા પર ચાલતો માણસ જેમ વૃક્ષ નીચે ઊભો રહીને શીતળતાનો અનુભવ કરે છે. તેમ આવા માણસોના સાંનિધ્યમાં આવનારા માણસો શાપતા અનુભવતા હોય છે. વૃક્ષ કોઈને કહેતું નથી કે મેં કટલા લોકોને છાયો આઓ અને તેને ધન્યવાદની પણ કોઈ અપેક્ષા નથી. વૃક્ષ તો અનુગ્રહીત બને છે કે તેની છાયા કોઈને કામ આવી. માણસ જેટલો ઊંચો ઊઠે છે તેટલી સરળતાથી તે બીજાનું ભલું કરતો રહે છે. બીજાનું ભલું કર્યાનો અહેસાસ પડા તે અનુભવતો નથી. તે સત્કાર્યો કરતો રહે છે. તેનો લાભ કોને મળે છે તે જોતો નથી. એક નદીની જેમ તે વહે છે તેના નીર કોણ પીએ છે તેનો જ્યાલ કરતો નથી. તે જે કાંઈ કરે છે તે અનાયાસે થઈ જાય છે તેની તેને ખબર પડા પડતી નથી. તે કદી બીજાનું અહિત કરતો નથી. સર્વ પ્રયે તેનામાં પ્રેમ, દયા અને કરુણા હોય છે આવો માણસ સંત જેવો હોય છે.

(મુંબઈ સમાચાર તા. ૧૩-૬-૧૯૮૮ના જિન-
દર્શન વિભાગમાંથી જનહિતાર્થી સાભાર)

જૈન ધર્મનો સાર

- જૈન ધર્મનું હાઈ સમજી અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, બ્રહ્મચર્ય અને અપરિગ્રહ આ પાંચ અશુદ્ધતોનું પથાશક્તિ પાલન કરવું અને પાત્રતા કેળવવી.
- જે બને છે તે ક્રમબદ્ધ પર્યાય પ્રમાણે તેની યોગ્યતા મુજબ બને છે. દરેક જીવ અને પદાર્થ સ્વયં પરિવર્તનશીલ છે, પરિણામનશીલ છે. તેમાં બીજા કોઈ પદાર્થનો હસ્તક્ષેપ થતો નથી, થઈ શકતો નથી. ચાલુ બોલચાલની ભાષામાં કહીએ તો પૂર્વ ભવના કર્મના ઉદ્ય પ્રમાણે બને છે અથવા જેમ શ્રીમદ્ રાજ્યાંદ્રજી કહેતા તેમ 'હરિ ઈચ્છા'.
- કોઈ કોઈનું કંઈ કરી શકતું નથી. માત્ર જીવ કે જે ચેતન છે તે શુભ કે અશુભ ભાવ કરી શકે છે. પોતાનું કર્તવ્ય કરવાનો ભાવ કરીને પ્રયત્ન કરી શકે છે. તેને પરિણામે શુભ કે અશુભ કર્મ બંધાય છે અને તેને લીધે જે દેહમાં તે જીવ સ્થિત હોય છે તે સુખી કે દુઃખી થાય છે.
- જીવ અને દેહ બિન છે, એવી શ્રદ્ધા રાખી જે જીવ પોતાનું ચારિત્ર ધરીને વર્તે છે તે મોટો સાક્ષાર ન હોય તોપણ મહાન છે અને ભગવાન સમાન છે. દેહ તે પોતે છે તેમ માનીને જીવ જે રાગ, દેખ કરે છે તે જ દુઃખનું કારણ છે.
- પ્રત્યેક આત્મા સ્વાધીન છે, બીજા કોઈને આધીન નથી. બધા જ આત્મા સમાન છે. કોઈ નાનો કે મોટો નથી.
- પ્રત્યેક આત્મા જ્ઞાનમય અને સુખમય છે, સુખ કે દુઃખ બહારથી નથી આવતું.
- હું કોણ છું ? એવો પ્રેશન પોતાને પૂછશો તો ઉત્તર મળશે કે જર-જમીન-પરિવાર કોઈ હું નથી કે મારું નથી. દેહ, મન અને વાણી પણ મારાં નથી. જે વિચાર આવે કે કિયા થાય તે પોતે નથી કે પોતાના પણ નથી પરંતુ જે જાણે છે તે જ પોતે છે. શુભ-અશુભ કર્તવ્યથી નહીં પણ ભાવથી પણ નિવૃત્ત થવાનું છે, પછી જ મુક્તિ મળે છે.
- ભવિષ્યની ચિંતા કે આશા અને ભૂતકાળનો બળાપો છોડી જીવ વર્તમાનમાં જ વિચાર અને કાર્ય કરે, આજાગમતી વસ્તુ કે સ્થિતિ મારાં નથી, એનો હું માત્ર સાક્ષી છું તે ભાવના ભાવે તો જ મુક્તિને માર્ગ જવાય છે અને કાયમ જ્ઞાતા અને દ્રષ્ટા થઈને રહેવાથી ભગવાન થઈ શકાય છે.

સંકલન : વસંતભાઈ કે. ખંડાર

SHASHI INDUSTRIES

SELARSHA ROAD, BHAVNAGAR-364001

PHONE : (O) 428254-430539

Rajaji Nagar, BALGALORE-560010

૬]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૨ અંક ૪, ૧૯ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૨

હિમાલયની પત્રવાક્રા

આલેખક : પુ. મુનિરાજશ્રી જંબૂવિજયજી મ.

પ્રેષક : પુ. અ. વિ. પ્રદ્યુમનસ્થરિશરજી મ.

જોશીમઠ

જેઠ વાર્ષિક ૧-૧

પત્ર-૨૧

વદના : પૈનીથી ૭ કિલોમીટર દૂર જોશીમઠ આવવા નીકળ્યા. ધીમોધીમો પણ ચડાવ છે. સડક પહાડોને આંટા મારતી, પહાડોને વીટંતી વીટંતી આગળ વધે છે. પાછળ નીચે નજર નાખે તો સર્પાકારે સડકનાં ગુંચણાં દેખાયાં કરે. પાણીથી ભરેલાં રૂપેરી વાદળાં નીચે અને અમે ઉપર, અમારી બાજુમાં વાદળાંના ગોટેગોટા સામેનો પહાડ પણ ન દેખાય, પહાડોની ટોચે પણ વાદળાં, આવાં અવનવાં દશ્યો નજરે પડતા હતાં. પહાડ--વનસ્પતિ--ખીણનું સૌંદર્ય નવું નવું રોજ જોવામાં આવે છે. હવે એની મોહકતા રહી નથી, કારણ કે નવાં નવાં દશ્યો એ હવે રોજિંદી ચીજ બની ગઈ છે. હા, તમારા જેવા કવિહદ્ઘટી માણસો હોય તો પાનાંનાં પાનાંનાં ભરાય એટલું લખ્યે હે.

જોશીમઠ એકાદ કિલોમીટર બાકી હશે ત્યાં એક સંન્યાસી મણ્યા. હથિકેશમાં દિવ્યજીવન સંધના ચિદાનંદજી સરસ્વતીના એ શિષ્ય હતા. શિવચૈતન્યાનંદ સરસ્વતી એમનું નામ છે. જોશીમઠથી તપોવન તરફ છ કિલોમીટર દૂર એક ગુફા છે. તેમાં રહે છે. ગુફામાં એકાંત છે. વાઘ--રીંછ--સર્પ--વીછી આદિનું આવાગમન થતું હોય છે. પાંચ વર્ષથી એ ત્યાં રહે છે. ‘આ પ્રાણીઓ સાથે મન બહુ ફાવે છે. મન કંઈ ઈજા કરતા નથી, પરંતુ માણસો સાથે મને ફાવતું નથી. માણસો મને મારા ધ્યાન આદિમાં વિક્ષેપ પાડે છે, વળી માણસો

ફાલતું નકામી વાતો કરીને પણ બહુ સમય બગાડે છે.’ આવી આવી કેટલીયે વાતો કરી. તે સાંભળી અમને ખૂબ જ આશ્ર્ય થયું કે આવા આવા સાધકો પણ છે. એમને જવાની ઉત્તાપણ હતી. બદરીનાથમાં તમને કોઈક વાર મળીશ એમ કહીને એ છૂટા પડ્યા.

અમે જોશીમઠમાં આવ્યા. વેદ-વેદાંગ સંસ્કૃત વિદ્યાલય નીચે એક શાશ્વત છે તેમાં ઉત્તર્યા છીએ. અહીં આવીને જોશીમઠના શંકરાચાર્યને મળવા માટે નીકળ્યા.

જોશીમઠનું મૂળ નામ જયોતિમઠ છે. શંકરાચાર્ય લગ્નભગ ૧૨૦૦ વર્ષ પૂર્વે જયારે આવેલા ત્યારે આ બાજુ એક ઝાડ નીચે તેમને દિવ્યજ્ઞાન પ્રગટ થયેલું. તે ઝાડને કલ્પવૃક્ષ કહે છે. તેની પાસે જ એક ગુફા છે તેમાં શંકરાચાર્યે તપશ્ચર્યા-સાધના કરેલી હતી. તે ગુફા શંકરાચાર્યની તપઃસ્થલી તરીકે આજે પણ વિદ્યમાન છે. ગુફામાં શંકરાચાર્યની સુંદર પ્રતિમા સ્થાપિત કરેલી છે. જરા પણ ફેરફાર વિનાનું આ શંકરાચાર્યનું નિશ્ચિત સ્થાન છે, એમ કહે છે. અહીં દિવ્યજ્યોતિ-દિવ્યજ્ઞાન પ્રગટ થવાને કારણે આ સ્થળે જયોતિપીઠની તેમજે સ્થાપના કરી હતી. અને તેમના શિષ્ય ત્રોટકાચાર્યને આ સ્થળે તેમજે જ આશ્ર્ય તરીકે નિયુક્ત કર્યા હતા.

આ ગાદી ઉપર આવનારા બધા શંકરાચાર્ય જ કહેવાય છે. એટલે જયારે ખાસ કહેવું લોય ત્યારે જગદુગુરુ આદિ (આદ) શંકરાચાર્ય શાદ્યપ્રયોગ કરવામાં આવે છે. વર્ષો સુધી આ પીઠ

શ્રીઆત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૨ અંક ૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૨]

[૭

ઉપર નવા નવા શંકરાચાર્યો આવ્યા. આદ્ય શંકરાચાર્યે પ્રસ્થાનત્રયી—ગીતા, ઉપનિષદ્ તથા બ્રહ્મસૂત્ર ઉપર ૧૬ વર્ષની ઉમરે અહીં જ ભાષ્યની રચના કરી હતી. બ્રહ્મસૂત્ર ઉપર તથા બીજા ગ્રંથો ઉપરનું શાંકર-ભાષ્ય વિશ્વમાં અત્યંત વિખ્યાત છે.

આદ્ય શંકરાચાર્યે ભારતમાં પદ્ધિમભાષાના દ્વારકામાં શારદાપીઠની સ્થાપના કરી હતી. ત્યાં ઉત્તામલકાર્યને ગાદીએ બેસાડ્યા હતા.

પૂર્વમાં જગન્નાથપુરીમાં ગોવર્ધનમઠની સ્થાપના કરી હતી. ત્યાં પચપાદ આચાર્યને ગાદીએ બેસાડ્યા. દક્ષિણમાં રામેશ્વરમાં શૃંગેરીમઠની સ્થાપના કરી હતી. ત્યાં સુરેશ્વરાચાર્યને ગાદીએ બેસાડ્યા.

આ રીતે ભારતમાં ચાર દિશામાં ચાર પીઠની સ્થાપના આદ્ય શંકરાચાર્યે કરી હતી.

તે પછી તો ભારતમાં નાના—મોટા અનેક સ્થળે સંન્યાસીઓના આશ્રમો છે તે બધા પોતાને શંકરાચાર્યની ગાદીએ—શંકરાચાર્યની પાટે પરંપરાએ આવેલા છીએ એમ માને છે. પોતાને શંકરાચાર્ય પણ કહેવરાયે છે.

ઉત્તરમાં આવેલા જ્યોતિપીઠમાં ઘણાં વર્ષો પછી એ સ્થાન—પીઠ ઉજ્જવલ જેવું થઈ ગયું. લગભગ દોઢ્સો વર્ષ પૂર્વે પ્રયાગના શંકરાચાર્યે આ સ્થાનનો પુનર્લદ્ધાર કર્યો. એક મોટો બગીચો બનાવ્યો. તેમાં એક લાકડાનો વિશાળ મઠ પણ કર્યો. જગદ્ગુરુ આદ્ય શંકરાચાર્યના જ્યોતિપીઠના આચાર્ય તરીકે તેમની પ્રસિદ્ધિ પણ વારાસણીના વિદ્વાનોએ માન્ય કરી. આજે તેમની ગાદી ઉપર વાસુદેવાનંદ સરસ્વતી છે.

અમે વાસુદેવાનંદજીને મળવા ગયા. સંસ્કૃતમાં જ અમારો વાર્તાલાપ શરૂ થયો. અધ્યો—પોષણો કલાક અથવા વધારે વાર્તાલાપ ચાલ્યો હશે.

ખૂબ ખૂબ સદ્ગુરુજી નિખાલસભાવે મુક્ત—મને વાતો થઈ.

બે મહિના શ્રીભગ્નિતુમાં એ અહીં આવે છે. પછી તેમના સ્થાને પ્રયાગ (અલ્હાબાદ)માં ચાલ્યા જાય છે. બિન્ન લિન્ન સ્થળે ચોમાસા કરે છે. ચોમાસામાં જે મહિના બદાર જતા નથી. જ્યાં સુધી રહ્યા હોય તે જ સ્થાનમાં—તે જ નગરમાં રહે છે. આ વર્ષ મુંબઈમાં ચોમાસું કરવાના છે તે તેમનો સ્થાયી નિવાસ પ્રયાગ (અલ્હાબાદ) માં છે. તેમના સ્થાનની તદ્દન બાજુમાં જ દ્વારકા—શારદાપીઠના અધિપતિ સ્વરૂપાનંદ સરસ્વતીએ મોહું સ્થાન—મંદિર આદિ બનાવ્યું છે. એ કહે છે કે જ્યોતિપીઠનો શંકરાચાર્ય હું હું. આ સ્થાનથી અધ્યો—પોષણો કિલોમીટર દૂર કરપાત્રીજીના શિષ્ય માધવાશ્રમે નૃસિંહમંદિર પાસે એક સ્થાન બનાવ્યું છે. એમણે પણ પોતાના સ્થાનને જ્યોતિર્મઠ નામ આપ્યું છે. જ્યોતિપીઠના અધિપતિ તરીકે જ—શંકરાચાર્ય તરીકે જ પોતાને કહેવરાવે છે. આમ અત્યારે જ્યોતિર્મઠમાં જોશીમઠમાં ત્રણ શંકરાચાર્યો છે.

વાસુદેવાનંદજીને મેં પૂછ્યું કે તમે પાસે પાસે જ રહો છો. પરસ્પર ભળો છો? કંઈ વાતો કરો છો? જવાબમાં કહ્યું કે બિલકુલ મળતા નથી. કોઈમાં તેસ પણ સ્વરૂપાનંદ સરસ્વતી સાથે ચાલે છે. મેં પૂછ્યું કે આમ કેમ? તમે તો અદૈતવાદી છો. મને નિખાલસ દિલે હસતાં હસતાં કહ્યું કે અત્યારે તો ‘જગતુસત્યમું બ્રહ્મ મિથ્યા બ્રહ્મ સત્યમું જગત્મિથ્યા’ આ તો શાખોની વાત છે. આવતા વર્ષે મહા મહિનામાં પ્રયાગ (અલ્હાબાદ)માં કુંભમેળો છે. લગભગ ચાર કરોડ માણસો આવશે મેળામાં એવી તેમની ધારણા છે. અમને ખાસ આમંત્રણ આપ્યું કે તમે મેળામાં જરૂર જરૂર આવજો. તમને સ્વતંત્ર રહેવા આહિની વ્યવસ્થા હું જરૂર કરાવી આપીશ. અમને પ્રસાદ લેવા ખાસ આગ્રહ કર્યો.

૮]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૨ અંક ૪, ૧૯ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૨

અમારી સાથેના શ્રાવકોને ટોપલી ભરીને પૂરી—
શીરો વગેરે આય્યું.

અમારું મિલન ખૂબ આનંદદાયક રહ્યું મને
લાગે છે કે શંકરાચાર્યનું જેન સાધુ સાથે મિલન
ઈતિહાસમાં પ્રાય: પ્રથમ વાર જ હશે.

આનંદથી અમે છૂટા પડ્યા. ત્યાં સ્થાપેલી
શંકરાચાર્યની ગાદી બતાવી. પછી એક પંડિતને
મોકલીને જે કલ્પવૃક્ષ નીચે શંકરાચાર્યને
દિવ્યજ્યોતિ, દિવ્યજ્ઞાન પ્રગટ થયેલું તે સ્થાન તથા
પાસેની જ શંકરાચાર્યની તપ્યાં થયાં ગુફા હતી. તે
બધું બતાયું. કલ્પવૃક્ષનું થડ વધું જ ઘણું જાડું
વિશાળ છે.

પછી સ્વરૂપાનંદ સરસ્વતીએ પાસે જ
બતાવેલું મંદિર આહિ હતું તે જોયું. સ્વરૂપાનંદજી
તો ત્યાં હતા પણ નહિ. કયારેક કયારેક આવે છે.

અઠવાડિયું-પખવાડિયું રોકાય છે.

સાંજે નૃસિંહમંદિર પાસે માધવાશ્રમે સ્થાપેલો
જ્યોતિર્મંદ જોવા ગયા. માધવાશ્રમ તો દિલ્લી
ગયા હતા. તેમના શિષ્ય ઈદ્રસ્વરૂપ બ્રહ્મચારી
હતા. તે મણ્યા. કેટલી વાતો થઈ. એ તો કહે કે
વાસુ- દેવાનંદ અને સ્વરૂપાનંદ બંને તદ્દન ખોટા
છે. માધવાશ્રમે જ સાચા શંકરાચાર્ય છે.
શંકરાચાર્યથી વિદેશમાં જવાય નહિ. વાસુદેવાનંદ
પરદેશમાં જઈ આવ્યા છે એટલે. એ શંકરાચાર્ય જ
મર્ટી ગયા છે. સ્વરૂપાનંદ સરસ્વતી ઉપર લોકોનો
કુર્માવ છે. સાચા જગ્દુગુરુ શંકરાચાર્ય તો
માધવાશ્રમ છે.

અમે આ બધું નાટક જોઈને એ વાગોળતા
રહ્યા. છાત્રાલયમાં આવીને પ્રતિકમણ કરીને સૂર્ય
ગયા.

ભાવનગર નાગરિક સહકારી બેંક લિ.

દેડ ઓફિસ : ૧૪, ગંગાજળીયા તળાવ, ભાવનગર ફોન : ૪૨૮૦૭૦, ૪૩૦૧૮૫

શાખાઓ :

ડોન : કુષ્ણાનગર-૪૪૭૭૮૨, વડવા પાનવાડી-૪૨૫૦૭૧, રૂપાણી-સરદારનગર-૫૫૫૮૬૦,
ભાવનગર-પરા-૪૪૫૭૮૬, રામમંત્ર-મંદિર-૫૬૩૮૭૨, ધોદા રોડ-૫૬૪૩૩૦, શિશુવિહાર-૪૩૨૯૧૪

તા. ૧-૪-૨૦૦૧ થી થાપણ તથા દિવાણિમાં સુધારેલ વ્યાજના દરો

ડીપોગ્રીટ	વ્યાજનો દર	સલામત રોકાણ	આકર્ષક વ્યાજ
૩૦ દિવસથી ૬૦ દિવસ સુધી	૫.૫ ટકા	૨ વર્ષથી તે વર્ષની અંદર	૮ ટકા
૮૧ દિવસથી ૧ વર્ષ અંદર	૬.૫ ટકા	૩ વર્ષ કે તે ઉપરાંત	૧૦ ટકા
૧ વર્ષથી ૨ વર્ષની અંદર	૮.૫ ટકા	સેવિંગ્ ખાતામાં ૫ ટકા વ્યાજ આપવામાં આવશે.	
૪૫ માસે રકમ ડબલ મળશે. જી સીનીયર સીટીઝનને F.D. ઉપરએક ટકો વધુ વ્યાજ આપવામાં આવશે.			
જી સોના લોન, હાઉસિંગ લોન, મકાન રીપેરિંગ લોન, એન. એસ. સી. લોન, શૈક્ષણિક હેતુ લોન, સ્વ. વ્યવસાય,			
સ્વ. રોજગાર માટે વિરાધી આપવામાં આવે છે. વધુ વિગત માટે દેડ ઓફિસ-શાખાઓનો સંપર્ક સાધવા વિનંતી.			
જી નિયમીત હમા ભરનારને ભરેલ વ્યાજના હ ટકા વ્યાજ રીબેટ મળે છે.			
બેન્કની વડવા-પાનવાડી રોડ શાખામાં વહેલા તે પહેલાના ધોરણે પસંગળીના લોકર ભાડે આપવામાં આવે છે.			
મનહરભાઈ એચ. વ્યાસ	નિર્જનભાઈ ડી. દવે	વેણીલાલ એમ. પારેખ	
જનરલ મેનેજર	મેનેજરિંગ ડીરેક્ટર	ગેરમેન	

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૨ અંક ૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૨]

[૯

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના માનદ મંત્રીશ્રી હિમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળાનું દુઃખદ અવસાન

આ સભાના સેકેટરી અને આજીવન ઉત્સાહી કાર્યકર શ્રી હિમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળાનું ગત તા. ૩૦-૧૨-૦૧ને રવિવારના રોજ ભાવનગર આતેના તેમના નિવાસ સ્થાને દુઃખદ અવસાન થયેલ છે.

મિલનસાર સ્વભાવ, સ્પષ્ટ વક્તવ્ય અને દરેક બાબતમાં ખંતપૂર્વક આગળ ધપવાની ઉત્સુકતાને લીધે તેઓ પોતાના વ્યાપારમાં સારી પ્રગતિ કરી શક્યા હતા. સમાજ સેવાના કાર્યોમાં પણ તેઓ ઉત્સાહપૂર્વક રસ લેતા હતા. આથી જ જીવનના યૌવનકાળમાં જ કાર્યકરોમાં આગળ પડતું સ્થાન મેળવી શક્યા હતા. ધર્મ અને સાહિત્યની સેવા કરવાની ભાવના તેઓમાં નામપણથી જ જોવા મળતી હતી. આ સભાના નાના-મોટા દરેક કાર્યોમાં તેઓશ્રી માર્ગદર્શક હતા. સભાના શતાબ્દિ વર્ષમાં સભાએ પ્રકાશિત કરેલ “શ્રી તીર્થકર ચરિત્ર (સચિત્ર)”નાં પ્રકાશનમાં તેઓશ્રીએ ઘણોજ ઊડો રસ લઈને આ ગ્રંથને અનેરૂ અને સુંદર સ્વરૂપ આપેલું.

છેલ્લા ૧૫ વર્ષથી વધુ લાંબા સમય સુધી તેઓશ્રીએ આ સભાના સેકેટરી તરીકે તથા કાર્યવાહક કમિટીમાં તન-મન અને ધનથી સુંદર સેવા બજાવી હતી. આ સભાના ઉત્કર્ષમાં તેમનો ઉત્સાહપૂર્વકનો ભોગ ખરેખર નોંધપાત્ર છે.

ગત તા. ૧-૧-૦૨ના રોજ સભાના હોલમાં એક શોકસભા રાખવામાં આવી હતી. જેમાં સ્વર્ગસ્થશ્રીની નન્દતા, સહદ્યતા, સરળતા, સેવાભાવના, સાદાઈ, પ્રામાણિકતા, ઉદારતા અને સચ્ચાઈ વિગેરે અનેક સદ્ગુણોને યાદ કરી શ્રદ્ધાજલિના સુમન અર્પણ કરવામાં આવેલ.

પરમ કૃપાળું પરમાત્મા સ્વર્ગસ્થશ્રીના અમર આત્માને અવિચલ શાંતિ અર્પો અને તેમના વિશાળ કુંભીજનો ઉપર આવી પડેલ આ અસહ્ય દુઃખ સહન કરવાની શક્તિ આર્પો એજ પ્રાર્થના.

—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર
કાર્યવાહક કમિટી

* શોકાજલિ *

★ હારીજવાળા હાલ ભાવનગર નિવાસી શાંતિલાલ લાલચંદ શાહ (૩.૧. ૮૮) ગત તા. ૭-૧૨-૨૦૦૧ને શુક્રવારના રોજ સુરત મુકામે સ્વર્ગવાસ પામેલ છે. તેઓશ્રી આ સભાના પેટ્રન મેમ્બર હતા. સભા પ્રયોગે તેઓશ્રી અત્યંત મમતા અને સ્નેહ ધરાવતા હતા.

તેઓશ્રીના અવસાનથી તેમના કુંભનું પરિવાર ઉપર આવી પડેલ આ દુઃખમાં આ સભા સમવેદના પ્રગટ કરે છે. સાથે સાથે સદ્ગતના આત્માને પરમકૃપાળું પરમાત્મા પરમ શાંતિ અર્પે તેવી પ્રાર્થના કરે છે.

★ ધર્મ, સમાજ, રાષ્ટ્ર અને શિક્ષણ ક્ષેત્રે તન, મન, ધનથી સેવા અર્પનારા શ્રી જે. આર. શાહનું મુખ્ય મુકામે ૮૬ વર્ષની વયે તા. ૪-૧૨-૨૦૦૧ને મંગળવારના રોજ સ્વર્ગવાસ પામેલ છે.

આવા બુજ્જી મહાનુભાવનું દુઃખદ અવસાન થતાં જૈન સમાજ અને શાસનને ન પૂરી શકાય તેવી ખોટ પડી છે.

આ સભા સદ્ગતના આત્માને પરમકૃપાળું પરમાત્મા પરમ શાંતિ અર્પે તેવી પ્રાર્થના કરે છે.

લિ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ખારણેઈ, ભાવનગર

With Best Compliments from :

AKRUTI

NIRMAN PVT. LTD.

201, Mukhyadhyapak Bhavan, Road No. 24,
Above Nityanand Hall, SION (W.) MUMBAI-400 022
Tele : 408 17 56 / 408 17 62 (code No. 022)

श्री आत्मानंद सभा
द्वारा प्रकाशित
“श्री आत्मानंद प्रकाश”
रूपी
ज्ञान दीपक
सदा
तेजोभय रहे
तेवी
हार्दिक
शुभेच्छाओ....

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૨ અંક ૪, ૧૯ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૨]

[૧૧

પર્વોનો મહિના

— પંચાસશ્રી કન્કવિજયજી ગળિવર્ય

માનવ જીવન સંયમ પ્રધાન અલૌકિક જીવન છે. ત્યાગ અને તપ એના પ્રાણ તત્ત્વો છે. અદિસા એનો શાસોશ્વાસ છે. જીવનને ઉજાળનારા આ ભધા તત્ત્વોથી માનવ એ ખરેખર દેવ-દેવોનો પણ દેવ છે. એની રહેણી-કહેણી બધુંયે ત્યાગ, તપ તેમજ અદિસક ભાવથી દીપી ઉઠે છે. પણ આવું જીવન સર્વર્ણ જીવી જાણવાને એની તાકાત પદોંચતી નથી, ત્યારે જ તે માનવ, પર્વ દિવસોની ઉજવણી દ્વારા પોતાની તાકાત, શક્તિ તથા સામગ્રીને વિશેષ રીતે કસોટીએ ચઢાવવા તૈયાર થાય છે.

પર્વ દિવસોનું સ્થાન, જીવનમાં આજ કારણે મહત્વનું ગણાય છે. જ્યારે બીજા દિવસોમાં જે વાતાવરણ વાત-ચીત કે સંયોગ નથી મળતા, ત્યારે પર્વોના દિવસોમાં સહજ રીતે આધ્યાત્મિક જીવનને જીવી જાણવા માટેની હવા વાતાવરણમાં ઊભી થાય છે. માટે જ પર્વ દિવસો-પર્વો જીવનની ઉત્તમ ઘરીઓ કહેવાય છે. માનવતાના મહાન પ્રતિકોસમાં આ દિવસો, જીવનની કમાડીના બજારો કહીએ તો યે કોઈ અતિશયોક્તિ નથી જ.

જૈન દસ્તિએ વધુ ઊરી વિચારણા કરતાં સહેજે સમજી શકાય છે કે, આડા દિવસોમાં જેઓ ધર્મની આરાધના કરી શકતા નથી, તેઓ આવા દિવસોમાં સ્વાભાવિકપણે ધર્મ કરવાને લલચાય છે. પર્વ દિવસોમાં ભવાંતરની ગતિનું આયુષ્ય પ્રાય: બંધાય છે આયુષ્યના છેલ્લા ત્રીજા ભાગમાં ભવાંતરનું આયુષ્ય આત્મા બાંધે છે. એ નિયમને વિશેષ સ્પષ્ટતાથી સમજીએ તો જાગાઈ જશે કે, મહિનામાં આવતા દશપર્વના દશ દિવસો દર ત્રીજા ભાગે જ આવેલા છે. પૂનઃ અને એકમ

પછી બીજ, ત્રીજ-ચોથ પછી પાંચમ, છઠ-સાતમ પછી આઠમ-નોમ-દશમ પછી અગ્રીયારસ, બારસ-તેરસ પછી ચૌદશ, આમ પાંચેય તિથિઓ દર ત્રીજા ભાગે રહેલી છે, એટલે ભવાંતરનું આયુષ્ય આ દિવસોમાં આત્મા બાંધે છે. જે સહેજે સમજી શકાય છે.

તદૃપરાંત, બાર મહિનામાં એવા અનેક પર્વદિવસો છે. જેમાં સામાન્ય દિવસો કરતાંયે ધર્મની વિરતી, ધર્મની આરાધના માટેનો ઉત્સાહ, ઉત્સાહ, સ્ફૂર્તિ તેમ જ ઉર્ભિ વિશેષ રીતે થવાના નિમિત્તો મળી રહે છે. કાર્તિકથી અધાડ સુધીમાં એવા અનેક પર્વો આપણા જીવનમાં નવીનતાનો સંદેશ લઈ, જીવનમાં આરાધનાના વાતાવરણને ભરીને આપણી આસપાસ ફરી વળે છે. જ્યારે અધાડના બીજા પખવાડિયાથી-સુદિ ૧૪થી કાર્તિક સુદિ ૧૪ સુધીના ૧૨૦ દિવસો તો આપણા જીવનને કોઈ અલૌકિક સંભારણ પીરસી આપણી જીવન પળોને ધન્ય બનાવે છે. ખરેખર આ ચાતુર્મસ એટલે પર્વોનો મહાભંડાર; પર્યુષણા પર્વ; આસોની શાશ્વતી નવપદજીની અડાઈ, દિવાળી, શાનપંચમી, કાર્તિકી અડાઈ આ અને બીજા અનેક પર્વો-મહાપર્વોની આરાધના કરવાનું સૌભાગ્ય આપણાને આ ચાતુર્મસમાં પ્રાપ્ત થાય છે.

શેષકાળમાં કાર્તિકી પૂર્ણિમાં, મૌન એકાદશી, ફાગણ અડાઈ, ફાગણ ચૌમાસી, ચૈત્રી શાશ્વત ઓળી અને અધાડી અડાઈ-તદૃપરાંત શ્રી જિનેશ્વરદેવના કલ્યાણકો આ અને બીજા અનેક પર્વો જીવનને ઉજાળળ બનાવવાની સુવર્ણ તકો આપણાને ભેટ ધરી છે. જીવનના પાપપંકને પલાભનારા આ દિવસો આરાધકભાવનો ભાવ

१२]

[श्री आत्मानंद प्रकाश वर्ष : २ अंक ४, १६ फेब्रुआरी २००२

दीपक सदा जवलांत राखवानो महामूलो साई
आपशने आपी जाय छे.

नाम, स्थापना, द्रव्य, क्षेत्र, काल अने भाव
आ बधा मुख्यत्वे आत्मधर्मनी साधना माटेना
पड़ा आलंबनो छे. छतां आमां काल पढ़ा
भाववृद्धिनुसारायक छे. ऐथी ज पर्व दिवसोमां
रत्नत्रयीनी आराधना स्वाभाविक रीते विशेषपणे
थाय छे. लौडिक व्यवहारोमां वसंत महोत्सव,
ईद्रमहोत्सवनी उज्वली द्वारा भूतकालमां तेम ज
वर्तमानकालमां राजकीय क्षेत्रमां अनेक नाना—
मोटा तडेवारोनी सामुदायिक उज्वलीयी झेम
वातावरणने जागतुं राखवानी जड़ियात जग्धाई
आवे छे, तेम विरती धर्मनी आराधनाने जागृत

राखवा पर्व दिवसो आपशा ज्ञवनमां महत्वनो
भाग भज्वे छे.

जेरेखर मानवज्ञवनमां आराधनाना
वातावरणने सब्भर राखनारा पर्व दिवसोनो
महिमा वाणीनी ऐले पार छे. माटे ज ऐनी
सङ्घणतानो उपदेश आपता आपशा उपकारी
महापुरुषो फरमावी रह्या छे :—

विरतीमे सुमति धरी आदरो,
परिहरो विषय—कषाय रे;
बापडा पंचपरमादशी,
को पडो कुगतिमां धाय रे.

(दीपमाणा पुस्तकमांथी सामार)

श्री जैन आत्मानंद सभा—भावनगर आयोजित

: यात्रा प्रवास :

श्री जैन आत्मानंद सभा—भावनगर द्वारा गत ता. १३-१-०२ने रविवारना रोज धोधा,
पार्श्वधाम तशासा, हिलोर, टाणा, वरल, शेनुंग तेम, पालीताणा—तलेटीनो एक दिवसीय यात्रा
प्रवास योजवामां आव्यो छतो.

आ यात्रा प्रवास कारतक मासनो डेमनो तथा मागशर मासनो धोधानो संयुक्त राखवामां
आव्यो छतो.

सभाना सभ्यश्री भाईओ—बहेनो, डोनरश्रीओ तथा महेमानोमे सारी ऐवी संघ्यामां
हाजर रही आ यात्रा प्रवास धूब ज आनंद—उत्साह अने धार्मिक भावनाओ सह परिपूर्ण
कर्यो छतो.

दरेक तीर्थस्थળोमे दर्शन, पूजा, चैत्यवंदन आदिनो शासनप्रभावक ल्हावो लेवामां आव्यो
छतो. आ यात्रा प्रवास दरभ्यान ता. ६०।-नुं संध्यूपूजन थयुं छतुं.

उम तथा धोधाना यात्रा प्रवासना डोनरोना व्याजनी रकममांथी गुरुभक्ति तथा स्वामी-
भक्ति करवामां आवी छती.

आ यात्रा प्रवासमां सभाना उपमुखश्री दिव्यकांतभाई सलोत, मंत्रीश्री यीमनलाल वी.
शाह अने श्री भास्करभाई वडील, कमिटीना सभ्यश्री मनहरभाई महेता, प्रविष्टभाई संघवी,
हर्षदभाई सलोत तथा सभ्यश्रीओ सुरुभाई खांडवाणा, ललीतभाई शाह, धनश्वभाई शाह
वगेरेओ सुंदर सहयोग आपी आ यात्रा प्रवासने यादगार बनाव्यो छतो.

अडेवाल : मुकेश सरवेया

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૨ અંક ૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૨]

[૧૩]

કોઈએ કરેલા ઉપકારને ભૂલવો નહિ, આપણે કરેલા ઉપકારને યાદ કરવો નહિ !

સજજન સંહિતાનો પહેલો મંત્ર પરોપકારના ગુણગાન ગાનારો હોય છે. પોતાના સુખ માટે તો આ દુનિયામાં ક્યો માનવી જીવતો નથી? જે બીજાના સુખ માટે જીવવા લાગે છે તે સજજન કહેવાય છે. સજજનનો જીવનમંત્ર હોય છે—કોઈએ આપણા પર કરેલા ઉપકારને કદી ભૂલવો નહિ અને આપણે કોઈના પર કરેલા ઉપકારને કદી પણ યાદ કરવો નહિ! ન હિ પ્રત્યુપકારણમું અપેક્ષા સત્તુ વિદ્યતે—ઉપકારના બદલાની અપેક્ષા નથી રાખતા. જેમ ગ્રંથોને ગોઝી નાખવાથી જ્ઞાની નથી થઈ જવાતું તેમ ગુણાલાપ કરવાથી સજજન નથી થઈ જવાતું. સજજન સહજ રીતે સદ્ગુણ સંપન્ન હોય છે. તેના સદ્ગુણ અને સદ્ગુણારની સુગંધ દૂરથી પણ આવતી રહે છે. સજજનની બુદ્ધિ તીક્ષ્ણ હોય છે પણ મર્મભેદી નહિ, કર્મ તેજસ્વી હોય છે પણ શાંતિહનક નહિ, મન ઉષ્ણ હોય છે પણ તાપ આપનાં નહિ, વાણી સરસ હોય છે પણ જુડ્ગાણાભરી નહિ. તે પોતાના નાનામાં નાના દોષને અને બીજાના નાનામાં નાના ગુણ જોઈ શકે છે. તે કોઈનું કડવું બોલતો નથી અને પોતાના વિશે બોલાયેલું કડવું સાંભળી શકે છે. તે ધૈર્યવાન હોવાથી કોથ પર કાબુ રાખી શકે છે અને પ્રજ્ઞાવાન હોવાથી કોઈનું આંધળું અનુકરણ કરતો નથી.

સજજન સત્ય—દર્શા અને સત્ય—વાદી હોય છે. તેના ગુણો પાર—દર્શા અને પાર—ગામી હોય છે. સજજન સામાન્ય રીતે તો ગુસ્સો કરતો જ નથી, તે ક્યારેક ગુસ્સો કરે છે તો કોઈનું ખરાબ વિચારતો નથી. તે ક્યારેક કોઈનું વિચારે તો તેનું |

ખરાબ બોલતો નથી અને કદાચ ક્યારેક કોઈનું ખરાબ બોલે તો લજાણ, ખેદ અને પશ્ચાત્તાપ કર્યા વિના તો નથી જ રહેતો! કોઈ તેને છેતરી જાય એટલો ભોળો ન હોય તો પણ કોઈને છેતરે નહિ એટલો ભલો તો તે જરૂર હોય છે. મશહૂર કવિ ‘દાગ’ કહે છે—

યહ કામ નહીં આંસા ઇન્સાનકો મુશ્કલ હૈ।
દુનિયામે ભલા હોના, દુનિયા કા ભલા કરના।

સંસ્કૃત કવિની સલાહ છે—ગૃહીત ઇવ કેશેષુ
મૃત્યુના ધર્મ આચરેત્ત—મૃત્યુએ તારા વાળ પક્કેલા
છે અને તેના શક્તિશાળી હાથથી તને અદ્ધર
ઉઠાવે એટલી જ વાર છે એમ સમજને તું ધર્મનું
આચરણ કર. ફારસી કવિ શેખ સાદીની સલાહ
પણ ધ્યાનમાં લેવા યોગ્ય છે.

“ખેં કુન એ ફલાં બ ગનીમત શુસાર ઉપ્ર।
જાં પેશેર કિ વાંગવર આયદ ફલાં ન માંદ।

હે ભદ્ર પુરુષો! ઉદ્ઘોષક આવે અને જાહેર
કરે કે ફલાણી વ્યક્તિ હવે આ દુનિયામાં રહી નથી
એ પહેલાં તું ભલાઈ કર. તાંનું જેટલું પણ આયુષ્ય
બાકી રહ્યું છે એને એની ગનીમત સમજ.”

રણિયન રાજા નિકોલસના રાજ્યકાળ
દરમિયાન એક ગરીબ સૈનિક તેની બેરેક્સમાં
અત્યંત ચિંતાગ્રસ્ત દશામાં બેઠો હતો. તેના માથે
ખૂબ દેવું થઈ ગયું હતું અને તે ચૂકવવા માટે તેની
પાસે કોઈ રસ્તો ન હતો. તેણે એક કાગળ પર
તે બધાની યાદી બનાવી અને તેની નીચે લખ્યું—
‘કોણ આની ભરપાઈ કરશે?’ પછી તે થાક અને
હતારાને કારણે સૂઈ ગયો. એટલામાં એવું બન્યું

१४]

[श्री आत्मानंद प्रकाश वर्ष : २ अंक ४, १६ फ़ेब्रुअरी २००२

કે રાજા નિકોલસ ત્યાંથી પસાર થઈ રહ્યા હતા અને તેમણે પેલા સૂતેલા સૈનિકને જોયો. તે થોડીવાર આરામ કરવા તેની બાજુમાં જ બેઠા. તેમણે પેલા સૈનિકે લખેલો પોતાના દેવાની વિગતોવાળો કાગળ વાંચ્યો. તેની નીચે લખેલું પેલું વાક્ય પણ વાંચ્યું. “કોણ આની ભરપાઈ કરશે?” તેમણે બાજુમાં પડેલી પેન્સિલ ઉઠાવી અને તેનો જવાબ નીચે લખી કાઢ્યો—‘નિકોલસ’ પછી તે ચાલ્યો ગયો. સૈનિક જાણ્યો. તેની નજર ફરીથી પેલા કાગળ પર પડી. તેના પ્રશ્નની નીચે કોઈક પોતાનું નામ લખેલું છે તે જોઈ તે આશ્રયચક્તિ થઈ ગયો. તેણે ધ્યાનથી નામ વાંચ્યું તો તેને ખબર પડી કે ત્યાં ‘નિકોલસ’ એવું લખેલું હતું. તેના મનમાં તર્ક વિતર્ક થવા લાગ્યા. કોણ હશે આ નિકોલસ? કદાચ, એમ્પરર નિકોલસ પોતે તો નહિ હોય? બીજે દિવસે એક રાજ્ઘૃત આવ્યો અને તે સૈનિકને એક કવર આપી ચાલ્યો ગયો. સૈનિકે કવર ખોલ્યું તો તેમાંથી

એટલા પેસા નીકળ્યા જેટલા તેણે પોતાની દેવા તરીકે ગણતરી કરીને પેલા કાગળ પર લખ્યા હતા! અંગ્રેજ કવિ વિલિયમ વર્ડસવર્થે તેના એક કાવ્યમાં લખ્યું છે.

“The best portion of a goodman's life His little, nameless, unremembered acts of Kindness and of love.

દ્યા અને પ્રેમના નાના નાના, નામના-રહિત, અવિસ્તરણીય કૃત્યો જ સજજનના જીવનનો સર્વોત્તમ ભાગ હોય છે.” સજજન તેના સદ્ગુણોને સતત છૂપાવવાનો પ્રયત્ન કરે છે છતાં તે પ્રકટ થયા વિના રહેતો નથી, દુર્જન તેના દુર્ગુણોને સતત છૂપાવવાનો પ્રયત્ન કરે છે છતાં પ્રગટ થયા વિના રહેતો નથી!

—દેવશ મહેતા

(ગુજરાત સમાચાર આગમનિગમ પૂર્તિમાંથી સાચા)

કીકીકી

ફોર્મ નં. ૪ નિયમ ૮

(૧) પ્રકાશન સ્થળ : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા (રણસ્ટર્ડ ટ્રસ્ટ)
ખારગેઠટ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧
ફોન : (૦૨૭૮) ૫૨૧૬૬૮

(૨) પ્રકાશન અવધિ : માસિક

(૩) મુદ્રક : પ્રકાશક : માલિક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભારતીય
ખારગેઠટ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

(૪) તંત્રીનું નામ : પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ-ભારતીય.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઠટ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

હું પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ આથી જાહેર કરું છું કે ઉપર આપેલી વિગતો મારી જાણ-
સમજ મુજબ સાચી છે.

તા. ૧૬-૨-૨૦૦૨

તંત્રી
પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ
શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૨ અંક ૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૨]

[૧૫

પરમાર ક્ષત્રિયોદ્ધરક, પરમ શાસનપ્રભાવક, વર્તમાન ગચ્છાધિપતિ

પૂ. આ. શ્રી વિજયઈન્દ્રદિનસૂરિજી મ.સા. કાળધર્મ પાંચ્યા

(પરમાર ક્ષત્રિયોદ્ધરક, પરમ શાસન પ્રભાવક, વર્તમાન ગચ્છાધિપતિ પૂ. આચાર્યશ્રી વિજય ઈન્ડ્રદિનસૂરીશ્વરજી મ.સા. ગત તા. ૪-૧-૦૨ શુક્રવારના રોજ અંબાલા (પંજાબ) મુકામે કાળધર્મ પાંચ્યા છે. જેન સમાજના એક મહાન માર્ગદર્શકની જીવન જરમર આ તકે પ્રસ્તુત છે.)

જીવન જરમર

પંજાબ કેસરી, યુગદેષ્ટા આચાર્ય પ્રવર શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના સમુદાયમાં ગચ્છાધિપતિ પૂ.આ.શ્રી વિજય ઈન્દ્રદિનસૂરીશ્વરજી મ.સાનું નામ ઘણું જ આદરવંત છે.

તેઓક્ષીનો જન્મ વડોદરા પાસે આવેલા સાતપુરા નામના ગામમાં થયો હતો. પિતાનું નામ રાજાઓડભાઈ અને માતાનું નામ બાલુટેવી હતું. સં. ૧૯૮૦ના આસો વદ ઈન્દ્રા શુભ દિવસે બાલુટેવીએ એક પુત્રરતનને જન્મ આપ્યો. બાળકનું નામ મોહનલાલ રામવામાં આવ્યું. પિતાનો ધંધો ખેતીનો હતો. મોહનલાલનું મન ધંધામાં કે સંસારમાં લાગતું ન હતું. અઠાર વર્ષની યુવાન વયે દીક્ષા અંગીકાર કરવાની માતા-પિતા પાસે આશા માંગી, તેઓની આજ્ઞા મળતા સં. ૧૯૮૮ના ફાગણ સુદ પાંચમે નરસા (આંદ) ગામે પૂ. મુનિરાજશ્રી વિનયવિજયજી મ.સા. પાસે પ્રગઞ્યા અંગીકાર કરી મોહનભાઈ મુનિશ્રી ઈન્દ્રવિજયજી બન્યા. ત્યારબાદ બીજોવામાં વડી દીક્ષા થઈ. સં. ૨૦૧૧ના ફાગણ વદ ઉના દિવસે સુરતમાં પૂ.આશ્રી વિજયસમુદસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના વરદ્દ હસ્તે મુનિશ્રી ઈન્દ્રવિજયજી મ.સા.ને ગણિપદવી પ્રદાન કરવામાં આવી. ત્યારબાદ તેઓશ્રી સતત બાર વર્ષ સુધી બોડેલી ક્ષેત્રના ગામોમાં વયોવૃદ્ધ મુનિશ્રી જિનભદ્રવિજયજી મ.સા. સાથે વિચરતા રહ્યા. ત્યાં જેઓ પહેલા જેન હતા, પણ વર્ષોથી કબીરપંથી બની ગયા હતા તેવા ૫૦ હજાર થી પણ વધુ પરમાર ક્ષત્રિયોને જેનધર્મી બનાવ્યા. દેરાસર, ઉપાશ્રી, પાઠશાળા બનાવવાની પ્રેરણા આપી. આ પરમાર ક્ષત્રિયોમાંથી ૮૦ જેટલા ભાઈઓએ દીક્ષા અંગીકાર કરી જેન શાસનનો જય જ્યકાર વર્તાવ્યો. પૂજ્યશ્રીનું આ કાર્ય જેન શાસનના ધીતિહાસમાં અદ્વિતીય અવિસરણીય ઘટના તરીકે લેવાશે.

સં. ૨૦૨૭ના મહા સુદ ૫ તા. ૧-૨-૧૯૭૧ના શુભ દિવસે પૂ. આ. શ્રી વિજયસમુદસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના વરદ્દ હસ્તે આચાર્યપદવી આપવામાં આવી. ત્યારબાદ સં. ૨૦૨૮મા પ્રશાંતમૂર્તિ આ. શ્રી વિજય સમુદસૂરીશ્વરજી મ.સા.નું સ્વાર્થ્ય બગડતા પૂ. આચાર્યશ્રીએ સમુદાયના ગચ્છાધિપતિ તરીકેનો ભાર પૂ.આ.શ્રી વિજયઈન્દ્રદિનસૂરીશ્વરજી મ.સા.ને સોંપ્યો. પૂજ્યશ્રી શ્રમજા ભગવાન મહાવીરસ્વામીની ૨૫૦૦મી નિર્વાજ શતાબ્દી પ્રસંગે પૂ. પ્રશાંતમૂર્તિ આચાર્ય ભગવંત સાથે હિલ્દી પધાર્યા હતા, અને ત્યારબાદ પંજાબ, હરિયાણા, ઉત્તરપ્રદેશ, રાજ્યસ્થાન, મધ્યપ્રદેશ આદિ પ્રદેશોમાં વિહાર કરી સંધ-શાસનના સાથે ક્ષેત્રોના શાસન કાર્યો કર્યા હતા.

પૂજ્યશ્રીના ચરણ કર્મણ ગુજરાત, મહારાષ્ટ્ર, રાજ્યસ્થાન, પંજાબ, હરિયાણા, ઉત્તરપ્રદેશ, મધ્યપ્રદેશ, કાશ્મીર આદિ વિવિધ પ્રદેશોમાં વિહાર્યા હતા. પૂજ્યશ્રી જ્યાં જ્યાં ગયા ત્યાં દીક્ષા મહોત્સવો, અંજનશલાકા-પ્રતિષ્ઠાઓ, ઉપધાનતપો, સંકાંતિ મહોત્સવો, યાત્રા સંધો--એમ વિવિધ ધાર્મિક ઉત્સવોની ધૂમ મચી રહેતી હતી.

પૂજ્યશ્રીની હિન્દ્યા, પ્રવચનશૈલી અને સૌભ્યમધૂર વ્યક્તિત્વ અનેકોને પ્રેરણાદાયી બની રહ્યું છે.

એવા એ સમર્થ શાસનપ્રભાવક આચાર્યિતશ્રીને અંતરના કોટિ-કોટિ વંદન!

૧૬]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૨ અંક ૪; ૧૯ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૨

* જૈનોએ જાણવા જેવું *

—જૈનોની માન્યતા પ્રમાણે આ વિશ્વ અનાદિકાળથી ચાલતું આવ્યું છે અને ચાલ્યા જ કરશે. જગતનો પ્રારંભ કે અંત નથી, અને તેનો બનાવનાર પણ કોઈ નથી!

—કેટલાક એમ માને છે કે આ દુનિયા અને તેના ઘટમાળનું ચક ઈશ્વરે બનાવ્યું છે, જૈનદર્શન પ્રમાણે તો જગતનું ચક કાળ, સ્વભાવ, નિયતી, કર્મ અને પુરુષાર્થ આ પાંચ કારણોના મેળથી (સમૂહથી) અનાદિ કાળથી ચાલ્યા કરે છે અને અનંતકાળ સુધી ચાલશે.

—જેમ જગતનો કર્તા કોઈ નથી તેમ આત્માને સુખ હુઃખ આપનાર કોઈ વ્યક્તિ નથી. આત્મા પોતે જ પોતાના પુર્વભવના કરેલા કર્માને અનુસાર સુખ-હુઃખ ભોગવે છે.

—આપણે મરણ પદ્ધીના શ્રાદ્ધ જેવા રિવાજોને માનતા નથી. આપણે માનીએ છીએ કે આત્મા પોતે જ ધર્મકરણી કરે તેનું ફળ તેને જ મળે છે. એટલે કરેલી ધર્મકરણીનું ફળ અનુમોદનથી બીજાને પણ મરણ પદ્ધી આત્મા માટે થતી કિયાઓ કે ધર્મ મૃતઆત્માને પહોંચી શકતા નથી. કેમ કે તે જીવ તેની અનુમોદના કરી શકતો નથી. માટે પોતાની હાજરીમાં થાય તે ઉચિત છે.

—જૈન ધર્મ કોઈપણ મનુષ્ય પાળી શકે છે. તેમાં વર્ષા, જાતિ, લિંગ કે શ્રીમંતાઈના લેદભાવો નથી. મહાવીર પ્રભુના મુખ્ય શિષ્યો વેદ શાસ્ત્રના બ્રાહ્મણ પંડિતો હતા. તેમના ઘણા અનુયાયીઓ જીવિઓ હતા. પ્રભુ મહાવીરના કેટલાક શ્રાવકો કુંભાર અને બેદુતનો ધંધો કરનારા વણિકો અને ઊંચ જાતિના શુદ્ધો પણ હતા, મચ્છીમાર તથા કસાઈઓએ પણ જૈન ધર્મ અંગીકાર કર્યાના દાખલા મળે છે!

—પુરુષની માફક સ્વીને જેમ તીર્થકર થવાની તક છે, તેમ નીચ કુળ કે જાતિમાં જન્મનારને પણ મોક્ષે જવાની સરખી જ તક છે.

—ભારતીય સાહિત્ય તથા કાળમાં જૈનોનો મોટામાં મોટો ફાળો છે. સાહિત્યનો ફાળો સાધુ વર્ગ આપ્યો છે, તેમણે દુનિયાને મહાન વિદ્વાન પંડિતો અને વિચારકો આપ્યા છે. કણાનો પણ જૈન શ્રાવકને આભારી છે.

—જૈનોના ચોવીસમાં તીર્થકર મહાવીર સ્વામી ઈ.સ. પૂર્વ છદ્રી સદીમાં અને નેવીસ તીર્થકરો તો તે પહેલાં લાખો, કરોડો, અબજો અને પરાર્ધ વર્ષોથી પણ પૂર્વ થઈ ગયા છે. અને ત્યારથી જૈન ધર્મનો પ્રચાર કરતા હતા. એવું પરદેશી વિદ્વાનોએ કંબુલ કર્યું છે.

—અનંતા પાપની રાશિ ભેગી થાય ત્યારે સ્ત્રીનો અવતાર આવે છે. એમાં જન્મથી જ માયા-કપટ આદિ દુર્ગુણો આવે છે. છતાં પ્રભુ મહાવીરે ચતુર્વિધ સંઘમાં સમાન હક્ક આપી તેઓના આત્માના ઉદ્ધારનો અપુર્વ માર્ગ ફરમાવી અપુર્વ ન્યાય આપ્યો છે.

—ભગવાન મહાવીર સ્વામી પદ્ધી ૬૦૮ વર્ષે શીવભૂતિ નામની વ્યક્તિએ ગુરુથી જુદા પડી દિગંબર મની શરૂઆત કરી.

—કહેવાય છે કે એક સમયે ભારતમાં ચાલીસ લાખ જૈનો હતા. જૈન ધર્મનો ફેલાવો કાશ્મીર થી માંડીને મૈસુર રાજ્ય અને તાંથી પણ આગળ સિલોન સુધી થયો હતો.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૨ અંક ૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૨]

[૧૭]

—જૈનો ઘણા નગરોમાં રાજ્યાઓ તથા રાજ્યના મુખ્યમંત્રીઓ હતા. વળી શરાફી અને મોટા વેપાર ધંધા પણ જૈનોના હાથમાં હતા. આમ બુદ્ધિ, સત્તા અને વૈભવથી રાષ્ટ્રમાં જૈનોનું સ્થાન મોખરે હતું અને હજ્ઞયે તે પરંપરા ચાલુ જ છે, નગરશેઠની પદવી પણ જૈનો જ ભોગવતા.

—પદ્ધિમ જર્મનીમાં વૈજ્ઞાનિક ગ્રેટેએ પોતાના પુસ્તકાલયમાં ૧૦,૦૦૦ હસ્તલિખિત જૈન પુસ્તકો રાખેલા છે. તેઓ જૈન ધર્મના મહામંત્ર શ્રી નવકારને આદર્શ ગણે છે.

—ભગવાન મહાવીરનું ભવિષ્ય કથન...મારા ૨૫૦૦ વર્ષ પછી એટલે સં. ૨૦૩૦ પછી જિનધર્મની ઉન્તિ થશે. ૧૧૧૧૬૦૦૦ ઉત્તમ આચાર્યો થશે. તેમાં ૨૦૦૪ યુગ પ્રધાન થશે. તથા પપપપપપપપ, એટલા આચાર્ય દદદદદદદદ સાધુ ૭૭૭૭૭૭૭૭૭ સાધીઓ, ૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮ શાવકો, ૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮ શાવકાઓ થશે.

—જિનધર્મનો લોપ : વીર નિર્વાણ પછી વીસ હજાર નવસો વરસે, ત્રણ માસ, પાંચ દિવસ, એક પહોર, એક ઘડી, બે પળ અને અડતાલીશ અક્ષરોનો ઉચ્ચાર કરાય એટલો વખત વીતસે ત્યારે જિનધર્મનો લોપ થશે. એ કાળમાં અંતે દુપસણ નામના છેલ્લા આચાર્ય થશે. ફાલ્ગુ શ્રી નામે સાધી તથા જીનદાસ નામે શ્રાવક તથા નાગશ્રી નામે શ્રાવિકા એ ચારે દેવલોકમાં જશે. કુલ એકવીસ હજાર વરસનો પાંચમો આરો પૂરો થશે. અજિન, ઝેર, પચ્ચર વગેરેની વરસા થશે અને પછી એકવીસ હજાર વરસનો છઢો આરો શરૂ થશે.

—હવે પછીના પ્રથમ તીર્થકર :—શ્રી મહાવીર સ્વામીના નિર્વાણ પછી ચોરાસી હજાર ને સાત વર્ષ પાંચ માસ પછી તેમના જ જેવા પ્રથમ તીર્થકર શ્રી પદ્મનાભ સ્વામીના ગર્ભાવતરણનો સમય ગણવો. (ચોથા આરાના ઉ વર્ષ અને ૮॥ માસ પહેલાં પ્રભુ મહાવીર મોક્ષે પદ્ધાર્ય. ૨૧૦૦૦ હજાર વર્ષનો પાંચમો આરો તથા ૨૧૦૦૦ હજાર વર્ષનો છઢો આરો ગયા બાદ ઉત્સર્પિણી કાળના ૨૧, હજાર-૨૧ હજાર વર્ષના પહેલા-બીજા આરા બાદ ત્રીજા આરાના ઉ વર્ષ અને ૮॥ માસ (૮૮ પદ્મવારિયા) બાદ પહેલા તીર્થકર શ્રી પદ્મનાભ સ્વામી થશે. (શ્રી શ્રેષ્ઠિકરાજાનો જીવ)....

૬૪ ઈન્દ્રોના પૂજ્યનીક તીર્થકર ભગવંતો, (૬૪, ઈન્દ્રોની સમજ) ભવનપતિના ૨૦ ઈન્દ્રો વાણિયંતરના ઉર ઈન્દ્રો. સૂર્ય-ચન્દ્રના ૨ ઈન્દ્રો (જ્યોતિષીના). બાર દેવલોકના ૧૦ ઈન્દ્રો, (વૈમાનિકના) કુલ ૬૪ ઈન્દ્રો મળી પોત પોતાના પરિવાર સાથે શ્રી તીર્થકર ભગવાનની સુતિ કરે છે :—

શ્રી તીર્થકર ભગવંતો સમોવસરણમાં ઉપદેશ આપતી વખતે ૧૨ પ્રકારની પ્રખદા હાજર હોય છે. તે આ પ્રમાણે હોય છે :—

(૧) ભવનપતિ દેવો અને દેવીઓ :—	૨
(૨) વાણિયંતર દેવો અને દેવીઓ	૨
(૩) જ્યોતિષી દેવો અને દેવીઓ	૨
(૪) વૈમાનિક દેવો અને દેવીઓ	૨
(૫) મનુષ્ય-મનુષ્યાણીઓ	૨
(૬) તિર્થચ-તિર્થચાણીઓ	૨

—શ્રી પોપટલાલ એચ. ભાવસાર, પાટણ

વિશ્વ શાંતિની સાધના

-પંચાસશ્રી કનકવિજયજી ગણિવર્ય

સંસારમાં આજે શાંતિની વાતો વધતા પ્રમાણમાં થઈ રહી છે. વિશ્વશાંતિ સ્થાપવાની બૂમો આજે દુનિયાના દરેક દેશો પાડી રહ્યા છે. યુરોપના શક્તિશાળી દેશોએ તો સલામતી સમિતિ દ્વારા વિશ્વશાંતિના પ્રચારનું ફારસ ભજવું પડ્યું શરૂ કરી દીધું છે. પણ આ બધા પ્રયત્નો અને વાતોની પાછળ દરેક દરેક દેશના સત્તાધીશોની નેમ, પોતાને જે પચી ગયું છે, તેને સલામત રાખવાના સ્વાર્થ સિવાય, અને એ બહાને નવું પચાવી પાઉવાનો લાગ મેળવવાની પેરવાઈ સિવાય અન્ય કાંઈ જ નથી.

સત્તાલોલુપ્ત સ્વાર્થી માનવો, ડાહી-ડાહી વાતોથી કે ધનના ઢગલાઓથી યા શખાઓના ખાંખાખાટથી, જગતમાં કદિ કાળે વિશ્વશાંતિ નહિ જ સ્થાપી શકે. આ હક્કિકિત તદ્દન વાસ્તવિક છે. માટે શાંતિ સ્થાપવા સારું સહું પહેલા દરેક દરેક દેશોએ, તેમજ દેશમાં વસતી દરેક દરેક પ્રજાએ, સ્વાર્થત્યાગને જીવનમાં સ્થાન આપવું જ પડ્યે. તે વિના વિશ્વશાંતિની વાતો કેવળ જાંઝવાના જળ જેવી બની જશે. સ્વાર્થની અંધતાએ આજે માજા મૂકી છે. સ્વાર્થન્ય માનવ જેવું ભયંકર એકેય પ્રાણી નથી. સેંકડો નાગણોની દાઢમાં રહેલું જેર કે હજારો સિણોના પંજામાં વસ્તી કૂરતા કરતાંયે સ્વાર્થન્ય માનવીની કૂરતા અને તેનું જેર વધુ ભયંકર છે.

સત્તા કે ધન લોભના સ્વાર્થમાં આંધળા બનેલા યુરોપના મહાન રાજ્યો, એક બાજુ વિશ્વ શાંતિની વાતો કર્યે જાય છે, જ્યારે બીજી બાજુ નિર્બળોની છાતી પર ચઢી બેસવાની અને સરખા દેશોની સામે મોરચો ઊભો કરવાની જે બેવડી

રમતો રમી રહ્યા છે, એ યૂરોપ જેવા સભ્ય ગણાતા દેશને માટે કેટ-કેટલું સરમાવનારું કહેવાય?

ખરેખર સત્તાલોભ અને ધનતૃષ્ણાનો નશો ખૂબ જ ભયંકર છે. અની કેફી અસરથી પીડાતા માનવો, જગતમાં અત્યાચારની હેલી વર્ષાવી મૂકે છે. જગતની સમસ્ત સંસારની આશંકિતે ભડકે બાળી નાખનાર આ જ એક કારમું પાપ, આજે એશિયા અને યુરોપની દુનિયાના મહાન દેશો પર ઓછા—વત્તા અંશે સવાર થઈને બેહું છે.

આ બધી પરિસ્થિતિ આપણાને એક જ બોધપાઠ આપી જાય છે કે ‘બળ, બુદ્ધિ કે તાકાતનો ઉપયોગ ડાપણપૂર્વક કરો, નિર્બળો, પીડિતો અને અશરણ માનવોનું અને તેવા દેશોનું કેવળ સ્વાર્થ વિના નિઃસ્વાર્થ ભાવે રક્ષણ કરો! સત્તાનો સાચો સદ્યપ્રયોગ પ્રામાણિકતાપૂર્વક જીવાની જીવોની નીતિમાં જ છે. કોઈના પડા હક્ક કે અધિકાર જૂટવી ન લો! જેટલો તમને જીવવાનો કે હક્ક ભોગવવાનો અધિકાર છે તેટલો જ અધિકાર તમારી પડાયે રહેલા માનવને કે જીવ માત્રને છે, એ તમારા દેશની પ્રજા હોય કે કોઈપણ દેશની પ્રજા હોય!

સહુ શક્તિશાળી માનવો આટલું કરે તો વિશ્વશાંતિની વાતો ખરેખર સાર્થક છે. વિનાશના વિહામણા મુખમાં ધૂકેલાઈ રહેલી દુનિયાને ઉગારવાનો આ જ એક સાચો અને સરળ માર્ગ છે, અને તો જ વિશ્વશાંતિની સાધના શક્ય બને.

(‘દીપમાલ’ લઘુ નિર્બંધનિકા સંગ્રહમાંથી સામાર)

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૨ અંક ૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૨]

[૧૯

વાલકેશ્વરમાં ૪-૪ દીક્ષાર્થીઓનો દબદ્ધાભેર વરધોડો

સુરત વીસા ઓસવાલ જ્ઞાતીય મુંબઈ—વાલકેશ્વર રહેતા સાકેરચંદ મોતીચંદ જવેરીએ ગત તા. ૪થી નવેશ્વરના વાલકેશ્વરના આગણે ૪-૪ દીક્ષાર્થીઓ મુમુક્ષુ જિજાબહેન, મેહુલભાઈ, મિતુલકુમાર, નિહાલચંદજી, વિકમભાઈ અને જયકુમારના વર્ષીદાનના વરધોડાનું સુંદર આયોજન કરવામાં આવેલ. આ.શ્રી ક્રીતિયશસૂરિજી મ.સા.ની શુભ નિશ્ચામાં સારુંયે આયોજન કરવામાં આવેલ. સવારે ૮:૩૦ કલાકે કુંગરશી રોડથી જવેરી પરિવારને ત્યાંથી નીકળી સવારે ૯:૦૦ કલાકે મહાવીર સ્વામી જિનાલયે વરધોડો આવી પહોંચેલ.

આ સુશોભિત વરધોડામાં દરેક દીક્ષાર્થી ભાઈ—બહેનોએ રૂપાનાણું—વખ—અક્ષત આહિનું દાન કરેલ. વરધોડો ઉત્ત્યા બાદ આ. શ્રી વિજયરામચંદસૂરિ આરાધના ભવનના વિશાળ હોલમાં સાકેરચંદ મોતીચંદ પરિવારે તથા ચેંદ્નબાળા સંથે દરેક મુમુક્ષુઓનું સંમાન કરેલ.

આ.શ્રી ક્રીતિયશસૂરિજી મ.સા.એ ખૂબ જ ભાવવાહી ઉદ્ભોધન કરી સંસારની અસારતા, સર્વ પાપોના વિરામૃત્યુ તેમ જ સર્વ પ્રકારની સમતાના આસ્વાદૃત્ય સંયમની સારતા અને મોક્ષની મહાનતાને સમજાવતું પ્રવચન આપેલ.

વરધોડાના આયોજક પરિવાર પોતે સંયમની ભાવના ધરાવે છે. આ પૂર્વ સાકેરચંદ ભાઈએ પોતાના પુત્ર—પુત્રી વીરાંગ અને અમિધાને મુંબઈ ચોપાઠી પર ખૂબ જ સુંદર રીતે દીક્ષા આપાવેલ જે આજે મુનિશ્રી વિરાગ્યશવિજ્યજી મ. અને સાધ્વીશ્રી દર્શનપ્રકાશશ્રીજી મહારાજના નામે સુંદર સંયમ આરાધના કરી રહેલ છે.

કિંમત કેટલી?

શ્રીમ ઋતુમાં એટલે કે કેરીની સિઝનમાં સુંદર મજાની રાજાપુરી કેરી લાવો, પરંતુ એ કેરીને દબાવતાં એક તોલો પણ રસ ન નીકળે, તો તે રાજાપુરી કેરીની કિંમત કેટલી?

સુંદર મજાનું અલંકારોથી યુક્ત સુશોભિત શરીર હોય, પરંતુ એ શરીરમાં આત્મા ન હોય, તો એ શરીરની કિંમત કેટલી?

ધંધાની સિઝનમાં લાખોનો વેપાર કર્યો હોય, પરંતુ એક રૂપિયાનો પણ નફો ન હોય તો એ વેપારની કિંમત કેટલી?

એવી જ રીતે જિંદગીમાં કલાકો સુધી પ્રવચનો સાંભળ્યા હોય, પરંતુ જીવનમાં એનું જરા પણ આચરણ ન આયું તો એ માનવજીવનની કિંમત કેટલી? માટે હંમેશા પ્રવચનોનું શ્રવણ કરી, થોડું પણ આચરણમાં ઉતારી જીવનને કિંમતી બનાવો.

મેરાસ્ સુપર કાર્સ્

૨૮૬, જી.આઈ.ડી.સી. ચિત્રા, ભાવનગર

Manutacturer's of C.I. Casting.

Phone : 445428-446598

૨૦]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ : ૨ અંક ૪, ૧૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૨

પૂજાની પવિત્રતા

---શ્રી પદમાગરસ્થિજી મ. સા.

જીવનને સમતુલ રાખી આવેલ અશુભ વિચારીને દેશનિકાલ કરી, શુભ વિચારોને પ્રવેશ આપે છે.

ઘડિયાળનો એક સ્કૂ અનેકને વ્યવસ્થિત ફેરવે છે, તેમ આત્માની સમતા, શુદ્ધ ભાવના, માનવતાની મહેંક અનેકના જીવનના ચકોને ગતિમાન કરે છે. સારા ને નિરોગી પ્રત્યે દરેકની મહેર નજર હોય છે, રોગીને લોકો અવગણે છે. તિરસ્કારે છે, પણ ડોફ્ટરો તેવા રોગી પ્રત્યે કરુણા પીયુષ છાટે છે; આ પ્રમાણે સમ્યકૃત્વધારી આત્મા ભૌતિક રોગ—દર્દથી પીડાતા પ્રત્યે કરુણાનાં વહેણ વહાવે છે, તેની પ્રત્યેક ક્ષણ સુખમય ને શીતળ બનાવે છે. આવા આત્મશુદ્ધ આત્મા બ્રહ્મચર્યના બેનમૂન બળ મેળવી, માનસ દુઃખથી પરિવૃત થયેલ આત્મા પ્રતિ પ્રસન્નતાપૂર્વક પ્રેમનું પાથેય પીરસે છે. બ્રહ્મચર્યની સમજાળને સાધના આત્મમૈત્રી સાથે છે.

પ્રભુ પૂજન અષ્ટ પ્રકારે કરવાનું છે, તેથી આત્મા નિર્મળ, પવિત્ર, પ્રસન્ન થાય છે.

નદ્વારાની પૂજા આત્માને નિર્મળ બનાવે છે. તેથી વખતની અસર મન પર જાહુઈ થાય છે. સીતાનો પાઠ ભજવતી નટીને જોતાં આપણાને તે રામાયણની સતી સીતા સ્મરણમાં આવી જાય છે.

“હું દેહરૂપ નથી, આત્મસ્વરૂપ છું, મારા પર કર્મનું આવરણ આવી ગેયેલ છે, તેને દૂર કરવા પ્રભુનો અભિષેક આવશ્યક છે.”

ચંદન પૂજા—ચંદનથી શીતળતા અને સૌરભ મળે છે, તે પોતે ચંદન બળીને સૌરભ આપે છે. પોતે ઘસાઈને અન્યને શીતળતા આપે છે. આમ ચંદનની પૂજા કરતાં આ ભાવ આત્મસાતુ કરવાનો છે.

આત્માનો સ્વભાવ આનંદમય છે અને કોધી

સ્વભાવને ક્ષણે ક્ષણે શાંત કરવાનો છે. પોતાની પત્નીનો કોધમાં શેરીના સાંઠાનો માર ખાતાં તુકારામ નાચી ઉઠ્યાં, કારણ કે પોતાના અશુભ કર્મોને ભર્મીભૂત કરનાર પોતાની અર્ધાગની હતી!

બંધ ઓરદીમાંથી દુર્ગધ ને અંધકારનું વિસર્જન થાય, ત્યારે સુગંધને પ્રકાશ ત્યાં વલસી રહે છે, તેમ ધૂપથી મનમાં અંતર્ગત રહેલ દુર્ગધીને દૂર કરી સુગંધમય આત્મા બનાવવાનો છે.

પ્રભુનો શાસોચ્છ્વાસ કમળ સમાન હોય છે. તેમ કલ્પવાનો છે, લોકોત્તર સમજવાનો છે. તે બને છે પુષ્પથી. ફક્ત પાંચ કોડીનાં પુષ્પો ભાવપૂર્વક, કુમારપાળે ચઢાવ્યા ને તેથી બીજા ભવમાં અધાર દેશનું રાજ્ય પ્રાપ્ત થયું. એ મહાનું છે. આ બતાવે છે કે “મારા જીવનને પુષ્પ જેવું સુકોમળ ને સુવાસિત બનાવી તારા ચરણે ચઢાવું છું. જીવનને કઠોર બનાવવાનું નથી. જીવનને સૌંદર્યમય, સુકોમળ અને પરમ સુવાસિત બનાવવાનું છે.

દીપકપૂજાથી એ ભાવવાનું કે મારી અનાદિની અજ્ઞાનતા તારા જ્ઞાનરૂપી દીપકથી દૂર કરીને જીવનને દેદીઘ્યમાન બનાવવું છે. ધૂપથી એ ભાવના ભાવવાની છે કે ધૂપ ઉર્ધ્વગામી બને છે તેમ આત્મા ઉર્ધ્વગામી બની સિદ્ધશિલા પર સિદ્ધમય બની જાય.

અક્ષતપૂજા વખતે ભાવનાનું કે “દેહ વિનાશી હું અવિનાશી” અક્ષતપૂજા કરતાં આંદ અક્ષતની માઝક આત્માને એક, અનાન્ય, અખંડિત પરમાત્મા બનવાનો છે. નેવેઘ પૂજા વખતે ભાવવાનું કે નાવા અનેકવિધ આધાર કરી આત્માને થાર ગતિમાં રખડાવ્યો હવે મારે જોઈએ છીએ “તારા જેવું અનાહારી પદ એટલે સિદ્ધ પદ”

(પ્રણા પુસ્તકમાંથી સામાર)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પરિપત્ર

સામાન્ય સભાની મીટિંગ

સુશ્રી સભાસદ બંધુઓ—બહેનો,

આ સભાના સભ્યોની સામાન્ય સભાની બેઠક નીચેના કાર્યો માટે સંવત ૨૦૫૮ ના ફાગણ સુદુર ને રવિવાર તા. ૧૭-૩-૨૦૦૨ના રોજ સવારના ૧૦-૩૦ કલાકે શ્રી આત્માનંદ ભુવનમાં શેઠ શ્રી ભોગીલાલ લેક્ચર હોલમાં મળશે, તો આપને હાજર રહેવા વિનંતી છે.

- (૧) તા. ૩૧-૧૨-૨૦૦૦ના રોજ મળેલી સામાન્ય સભાની બેઠકની કાર્યવાહીની શુદ્ધ નોંધ મંજૂર કરવા.
- (૨) તા. ૩૧-૩-૨૦૦૧ સુધીના આવક-ખર્ચના હિસાબ તથા સરવૈયા મંજૂર કરવા. આ હિસાબ તથા સરવૈયા વ્યવસ્થાપક સમિતિએ મંજૂર કરવા માટે ભલામણ કરેલ છે. સભ્યોને જોવા માટે તે સભાના ટેબલ ઉપર મુકેલ છે.
- (૩) તા. ૧-૪-૨૦૦૧ થી તા. ૩૧-૩-૨૦૦૨ સુધીના હિસાબ ઓડિટ કરવા માટે ઓડીટરની નિમણૂંક કરવા તથા તેનું મહેનતાણું નક્કી કરી મંજૂરી આપવા.
- (૪) આવતા ત્રણ વર્ષ માટે હોડેદારો તથા વ્યવસ્થાપક સમિતિની ચૂંટણી કરવા.
- (૫) પ્રમુખશ્રીની મંજૂરીથી મંત્રીશ્રીઓ રજૂ કરે તે.

તા. ૧૬-૨-૨૦૦૨

ભાવનગર

લિ. સેવકો

ચીમનલાલ વર્ધમાન શાહ
ભાસ્કરરાય પ્રજલાલ વકીલ
માનદ્દ મંત્રીઓ

- તા. ક. (૧) આ બેઠક કોરમના અભાવે મુલતવી રહેશે તો તે જ દિવસે બંધારણની કલમ ૧૧ અનુસાર અર્ધી કલાક પછી ફરી મળશે અને વગર કોરમે પણ ઉપરની કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવશે.
- (૨) ૨૦૦૦-૨૦૦૧ના ઓડીટેડ હિસાબો સભાના ઓફીસ સમય દરમ્યાન તા. ૧-૩-૨૦૦૨ થી ૧૫-૩-૨૦૦૨ સુધીમાં મેમ્બરો જોઈ શકશે.

ફેબ્રુઆરી : ૨૦૦૨

□ RNI No. GUJGUJ/2000/4488

□ Regd. No. GBV 31

ઈશભક્તિબલં પ્રાય ત્વક્તમોહરસઃ સુધીઃ ।
નિઃસ્પૃહઃ શાંત-સૌભ્યશ્વ સદાનન્દાય કલ્પતે ॥

ફં

ભગવદ્ભક્તિનું બળ પ્રામ કરી
જેણે મોહરસને દૂર કર્યો છે અને
શાંતતા, સૌભ્યતા અને નિઃસ્પૃહતાના
સદ્ગુણોને પ્રામ કર્યા છે એવો મહાભાગ
મનુષ્ય શાશ્વત આનન્દનો અધિકારી બને
છે. ૬૦

ફં

He who has removed the
sentiment of infatuation by virtue of
devotion to God and desireless, is
fit for the imperishable supreme
bliss. 60

(કલ્યાણભારતી ચેપ્ટર-૬,
ગાથા-૬૦, પૃષ્ઠ-૧૫૫)

ફં

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

મુદ્રક અને પ્રકાશક : 'શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, વતી શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહએ
સ્મृતિ ઓફિસેટ, જૈન વિદ્યાર્થી ગૃહ કંપાઉન્ડ, સોનગઢ-૩૬૪૨૫૦માં
ઇપાવેલ છે અને શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેટ, ભાવનગરથી
પ્રસિદ્ધ કરેલ છે.'

પ્રતિ,

FROM :

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

નં. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ખારગેટ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧
કોન્ટ: (૦૨૭૮) ૫૨૧૬૬૮૮